

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Jany Palkovské a soudkyně JUDr. Zuzany Ihnátové a JUDr. Evy Placzkové ve věci

žalobce: **Red Flame s.r.o.**, IČO 27623491
sídlem Římská 1276/36, 120 00 Praha 2 - Vinohrady
zastoupený advokátem Mgr. Michalem Gruberem
sídlem Novobranská 14, 602 00 Brno

proti
žalovanému: **WGK Dresdner Finanzgruppe LLC**
sídlem 8 Copthall, 00152 Roseau Valley, Commonwealth of Dominica
zastoupený opatrovníkem Mgr. Robertem Scigielem
sídlem Ptašínského 311/8, 602 00 Brno

o popření pravosti pohledávky přihlášené k rozvrhu výtěžku

k odvolání žalovaného proti rozsudku Okresního soudu v Přerově č. j. 16 C 43/2015-306 ze dne 20. 2. 2019, ve znění doplňujícího usnesení č. j. 16 C 43/2015-330 ze dne 29. 7. 2019

takto:

- I. Rozsudek okresního soudu **se potvrzuje.**
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů odvolacího řízení ve výši **8.228 Kč** ve lhůtě do tří dnů od právní moci rozsudku k rukám žalobcova advokáta.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem soud prvního stupně určil, že pohledávka žalovaného ve výši 20.558.539 Kč z titulu smlouvy o půjčce č. 509 ze dne 16. 9. 2009 přihlášená k provedení rozvrhu výtěžku v exekuci vedené Exekutorským úřadem Brno-venkov, soudním exekutorem JUDr. Petrem

Shodu s prvopisem potvrzuje Tereza Polášková.

Kociánem pod sp. zn. 137 Ex 20265/11, proti povinnému Josefu Davidu V., bytem xxx, nar. xxx, není po právu co do pravosti (odstavec I. výroku), uložil žalovanému povinnost zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 48.015 Kč do 3 dnů od právní moci rozsudku (odstavec II. výroku), uložil žalovanému povinnost zaplatit státu náhradu nákladů řízení ve výši 9.137 Kč (odstavec III. výroku).

2. Proti rozsudku podal včasné odvolání žalovaný. V podaném odvolání namítal způsob vedení řízení předsedou senátu okresního soudu, který vyvolal v žalovaném důvodné obavy o otázce nestrannosti. Proto podal žalovaný námitku podjatosti soudce ihned, co se o důvodech své obavy dozvěděl. Své obavy odůvodnil žalovaný tak, že nesouhlasil se způsobem vedení občanského soudního řízení ve shora uvedené věci a považoval ho za protiústavní, když opakovaně JUDr. Hikl znemožnil žalovanému účastníkovi v civilním řízení řádně se bránit podané žalobě zejména tím, že stanovoval nesplnitelné termíny, odepřel při soudním jednání zástupcům klást dotazy, nebo odmítl odročit jednání. To vzbuzovalo v žalovaném důvodné obavy, zda je JUDr. Hikl jako soudce schopen věc nestranně a objektivně rozhodnout. Žalovaný nečinil žádné svévolné obstrukce, pouze žádal delší dobu na zajištění důkazu, který byl pro rozhodnutí ve věci zcela zásadní, ovšem více než 10 let starý a žalovaný jej neměl ve své dispoziční sféře. Přitom sám soud mohl vyslechnout svědka J., který byl předvolán a vážil cestu. Rovněž poukázal na nestandardní vytěžení osoby svědka M., který ve své výpovědi uváděl zcela zjevně zkreslující informace a nepravdy, přičemž žalované straně nebylo umožněno se na tyto události či skutečnost dále doptat, neboť soud nepřipustil další otázky strany žalované, byť straně žalobce toto právo odepřeno nebylo. Ohledně merita věci žalovaný namítl, že soud opomenul jeho tvrzení o právním titulu, tj. smlouvy o půjčce č. 509 ze dne 16. 9. 2009 a reálném poskytnutí peněz, kdy žalovaný několikrát navrhoval důkaz účetními doklady, tj. potvrzením o provedení platby, přičemž žádal o poskytnutí přiměřené lhůty k zajištění tohoto důkazu, neboť se jednalo o listinu více než 10 let starou. Žalovaný od počátku setrval na své konstantní procesní obraně, že prostředky dlužníků V. a S. skutečně poskytl, k čemuž chtěl předložit důkazy, což mu soudem prvního stupně nebylo umožněno. Zásadní důkaz prokazující, že finance dle smlouvy o půjčce byly reálně poskytnuty, tak u soudu prvního stupně proveden nebyl, a z tohoto důvodu je rozsudek vadný. Navíc soud dal zásadní váhu výpovědi svědka M., osoby trestně odsouzené, navíc velmi úzce propojené s žalobcem, kdy M. manželka je jednatelkou a jedinou společnicí žalobce. Domáhal se zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci zpět soudu prvního stupně k dalšímu řízení, popř. po doplnění listinných důkazů, které již má žalovaný k dispozici, změny napadeného rozhodnutí tak, že žaloba bude zamítnuta.
3. Žalobce navrhoval potvrzení napadeného rozsudku jako věcně správného.
4. Žalobce se svou žalobou domáhal nároku ve smyslu § 267a o. s. ř. Dle tohoto ustanovení návrhem podle třetí části je třeba uplatnit vůči věřiteli popření pravosti, výše, skupiny nebo pořadí některé z pohledávek přihlášených k rozvrhu výtěžku nebo jinak uspokojovaných při výkonu rozhodnutí tam, kde byl nařízen výkon rozhodnutí srážkami ze mzdy, příkázáním pohledávky nebo jiných práv anebo prodejem movitých věcí, správou nemovité věci, prodejem nemovitých věcí nebo postižením závodu (odst. 1). Rozhodnutí o návrhu podle odst. 1 je účinné proti všem oprávněným, proti jiným věřitelům povinného, kteří se účastní řízení o výkon rozhodnutí, a proti povinnému (odst. 2). Žalobce tvrdil, že pohledávka ve výši 20.558.539 Kč plynoucí z titulu smlouvy o půjčce č. 509 ze dne 16. 9. 2009 přihlášená žalovaným v označeném exekučním řízení proti povinnému Josefu Davidu V. není po právu co do pravosti s tím, že žalovaný jako věřitel nepřenechal v rozporu s označenou smlouvou dlužníkům Josefu Davidu V. ani Janu S. žádné finanční prostředky, takže mu nemohl vzniknout ani nárok na případnou smluvní pokutu, která je zahrnuta v celkové částce 20.558.539 Kč.
5. Odvolací soud souhlasí se závěrem okresního soudu, který je vyslovený v bodech 5., 8. a 9. odůvodnění, že žalovaný je zahraniční právnickou osobu, mající sídlo na území Dominického společenství, pravomoc českých soudů je dána ve smyslu § 6 odst. 1 zákona č. 91/2012 Sb. a ve

smyslu § 267a o. s. ř. Místně příslušný je dle § 88 písm. e) o. s. ř. soud, u něhož je prováděn výkon rozhodnutí, tj. Okresní soud v Přerově, který je exekučním soudem povinného Josefa D. V. dle § 45 zákona č. 120/2001 Sb.

6. K žalovaného námitce podjatosti vznesené vůči soudci Okresního soudu v Přerově JUDr. Jaroslavu Hiklovi, který věc projednával, a ohledně vedení soudního řízení, uvádí odvolací soud, že ji neshledává důvodnou. Je nutno poukázat na jednání ve věci ze dne 14. 11. 2018, u kterého byli zástupci obou účastníků přítomni. Opatrovník žalovaného výslovně uvedl, že netrvá na výsledku svědka Ing. Tomáše J. U dalšího jednání dne 25. 1. 2019 byla za opatrovníka přítomna v substituci Mgr. Veronika K. a byla přítomna, když okresní soud odročil jednání na den 20. 2. 2019. Soud uložil žalovanému, aby ve lhůtě 10 dnů předložil účetní doklady žalovaného o tom, že skutečně došlo k poskytnutí finančních prostředků podle smlouvy o půjčce č. 509 ze dne 16. 9. 2009 ve výši 8.050.000 Kč oběma dlužníkům, a to hotovostní či bezhotovostní formou. Podáním ze dne 5. 2. 2019 opatrovník žalovaného požádal o dalších 15 dní k předložení těchto listin, přičemž jednání bylo stanoveno na 20. 2. 2019, takže v zásadě měl oněch 15 dní k dispozici. Podáním ze dne 18. 2. 2019 opatrovník žalovaného požádal o odročení jednání nařízeného na 20. 2. 2019 s tím, že z kolizních důvodů se ho nemůže zúčastnit. Opatrovník Mgr. S. je celý týden pracovně mimo území Česka, kdy tato cesta byla naplánována před jednáním. Mgr. K. má kolizi s věcí vedenou u Krajského soudu v Brně, k čemuž odkázal na přílohu. Jako příloha bylo připojeno vyrozumění Okresního soudu v Třebíči z 29. 1. 2019 s tím, že ve věci odpůrcí žaloby vedené u Krajského soudu v Brně pod sp. zn. 71 Icm 502/2018 bude dne 20. 2. 2019 u Okresního soudu v Třebíči proveden výslech tří označených svědků. Okresní soud k této žádosti o odročení správně nepřihlédl, neboť pokud se již nemohl dostavit opatrovník Mgr. S., mohla se dostavit v substituci k jednání nařízenému na den 20. 2. 2019 Mgr. K. Nelze totiž přehlédnout, že jednání ve věci sp. zn. 16 C 43/2015 bylo odročeno na 20. 2. 2019 u jednání dne 25. 1. 2019, přičemž vyrozumění o provedení výslechu svědků u Okresního soudu v Třebíči je datováno až 29. 1. 2019, tedy později. Bylo to naopak jednání před Okresním soudem v Třebíči, resp. provedení důkazů výsledkem svědků dožádaným soudem, ze kterého se měla Mgr. K. omluvit, nikoliv věc sp. zn. 16 C 43/2015 vedená u Okresního soudu v Přerově. Platí totiž zásada, že přednost má to jednání, které bylo nařízeno dříve. K další námitce, že soudce okresního soudu v této věci vyhodnotil výpověď svědka M, jako pravdivou, lze uvést pouze tolik, že hodnocení důkazů provedené ve smyslu § 132 o. s. ř. není důvodem pro vyloučení soudce, pokud se toto hodnocení důkazů účastníkovi vznášejícímu námitku podjatosti nezdá provedeno správně.
7. Odvolací soud tak dospěl k závěru, že námitka podjatosti vznesená žalovaným není ve smyslu § 14 o. s. ř. důvodná. V souladu s § 219a odst. 1 písm. a) o. s. ř. o této námitce zvlášť nerozhodl. Shora uvedené závěry vzal odvolací soud v úvahu a má za to, že vyloučený soudce věc nerozhodoval, takže nejsou naplněny podmínky posledně citovaného ustanovení pro zrušení věci.
8. Okresní soud provedl dokazování listinami tak, jak je zachyceno v protokolech o jednání a vzal z nich za prokázány skutečnosti, jež jsou uvedeny v bodech 37. až 47. odůvodnění, dále v bodě 60. odůvodnění, přičemž zjištění skutkového stavu věci je uvedeno v bodech 63. až 66. odůvodnění.
9. Okresní soud vyšel ze skutkového závěru, že dle písemné smlouvy o půjčce č. 509 ze dne 16. 9. 2009 žalovaný jako věřitel se zavázal poskytnout dlužníkům Josefu V. a Janu S. půjčku ve výši 8.050.000 Kč tak, že částka ve výši 7.262.500 Kč měla být poskytnuta formou zápočtu nároku WGK jako věřitele na vrácení části dluhu ve shodné výši 7.262.500 Kč podle smlouvy o půjčce č. 124/2008 ze dne 22. 9. 2008 uzavřené mezi věřitelem Ing. Tomášem J. a Josefem K. (evidentní písařská chyba, mělo se jednat o Davida Josefa V.) a Janem S. Zbývající část půjčky ve výši 787.500 Kč měl WGK dlužníkům uhradit v hotovosti ve třech blíže neurčených splátkách. Obě částky měl WGK poskytnout dlužníkům sjednaným způsobem poté, co dlužník Josef V.

nechal pro věřitele WGK zřídit zástavní právo k označeným nemovitostem ve svém vlastnictví. Pro případ prodlení s úhradou splátek 3x po 265.500 Kč ve dnech 23. 12. 2009, 23. 3. 2010 a 23. 6. 2010 a 1x po 7.262.500 Kč dne 23. 9. 2010 si smluvní strany sjednaly smluvní pokutu ve výši 6.000 Kč za každý den prodlení. Z připojených notářských doložek ověřujících podpisy účastníků soud vzal za prokázáno, že za WGK podepsal smlouvu Mgr. S. dne 16. 9. 2009, Josef David V. podepsal smlouvu dne 17. 6. 2010 (správně toho dne uznal podpis za svůj vlastní) a Jan S. dne 15. 4. 2010. V bodě 64. odůvodnění dospěl okresní soud k závěru, že nebylo prokázáno, že by došlo k reálnému plnění půjčky ze smlouvy, tj. že by finanční částka, která je předmětem smlouvy o půjčce, byla ze strany věřitele dlužníkům skutečně poskytnuta. Dále soud dospěl k závěru (bod 65. odůvodnění), že předtím byla uzavřena smlouva o půjčce č. 124/2008 dne 22. 9. 2008 mezi věřitelem Ing. Tomášem J. a dlužníky Josefem V. a Janem S. na shodnou částku, avšak žádnými prostředky nebylo prokázáno, že Ing. Tomáš J. jako věřitel skutečně přenechal peněžní prostředky dlužníkům v hotovosti či bezhotovostním převodem na účet, se kterým by byli oprávněni disponovat. Pokud na základě této smlouvy nebylo reálně plněno, nemohla smlouva platně vzniknout a dlužníkům nemohl vzniknout ani závazek k vrácení těchto peněžních prostředků Ing. Tomáši J. Neexistující pohledávku také nebylo možno platně postoupit na WGK, navíc WGK žádnou údajnou smlouvu o postoupení pohledávky z Ing. Tomáše J. nepředložil. Soud tak dospěl k závěru, že nebylo prokázáno, že by došlo k uzavření platné smlouvy o půjčce jak ze dne 22. 9. 2008, tak dne 16. 9. 2009.

10. Odvolací soud nemohl odhlédnout od poučení, které okresní soud poskytl žalovanému u jednání dne 25. 1. 2019 (protokol č. l. 282 a násl.). Toto poučení spočívalo v tom, že zástupce žalovaného byl vyzván, necht' doloží, že skutečně došlo k poskytnutí finančních prostředků podle smlouvy o půjčce č. 509 ze dne 16. 9. 2009 ve výši 8.050.000 Kč dlužníkům Josefu Davidu V. a Janu S., a to hotovostní či bezhotovostní formou. Ve vztahu ke smlouvě č. 124/2008 a reálném předání finančních prostředků na základě této smlouvy poučení ze strany okresního soudu poskytnuto nebylo. V takovém postupu odvolací soud shledal procesní pochybení. Odvolací soud poukázal na rozsudek Nejvyššího soudu ve věci sp. zn. 33 Odo 209/2005 ze dne 28. 3. 2007 a sp. zn. 29 Cdo 1825/2012. Ze závěrů zde vyslovených lze zdůraznit, že smlouva o půjčce má reálnou (nikoli jen konsenzuální) povahu. Vznik půjčky předpokládá nejen dohodu stran, ale i skutečné odevzdání předmětu půjčky. Ke skutečnému odevzdání předmětu půjčky (zde peněz) nemusí nutně dojít pouze v době uzavření smlouvy o půjčce. K předání peněz může dojít i bezhotovostním převodem na účet dlužníka a nelze ani vyloučit, že se smluvní strany dohodly, že peníze, které již byly dlužníkovi předány z jiného důvodu a které je povinen věřiteli vrátit, budou i nadále od uzavření smlouvy o půjčce tvořit předmět půjčky. Věřitel ze smlouvy o půjčce může splnit svůj závazek přenechat dlužníkovi peníze nejen jejich předáním dlužníku v hotovosti, ale i formou bezhotovostního platebního styku, tj. bezhotovostním převodem na účet dlužníka, resp. podle dohody s dlužníkem na účet třetí osoby, kterou může být i dlužníkův věřitel.
11. Odvolací soud dospěl k závěru, že ujednání ve smlouvě č. 509 ze dne 16. 9. 2009, dle kterého částka 7.267.500 Kč měla být po nabytí účinnosti smlouvy poskytnuta formou zápočtu nároku věřitele (WGK Dresdner Finanzgruppe LLC) na vrácení zbývajících částí dluhu z titulu smlouvy o půjčce č. 124/2008, která byla uzavřena mezi Tomášem J. jako původním věřitelem, Davidem V. a Janem S. jako dlužníky, a nároku dlužníka na poskytnutí plnění na základě tohoto odstavce této smlouvy, je možné. V podstatě by se jednalo o to, že částku 7.262.500 Kč dle smlouvy o půjčce č. 509 by dlužníci V. a S. neobdrželi (v hotovosti či bezhotovostním převodem), nýbrž by jim poskytnutím této částky zanikla povinnost plnit vůči Tomáši J. na základě smlouvy č. 124/2008. Došlo by tak k naplnění podmínky, že se smluvní strany dohodly, že peníze, které ve výši 7.262.500 Kč ze smlouvy o půjčce č. 124/2008 měli dlužníci plnit Tomáši J., budou plnit WGK Dresdner Finanzgruppe LLC. Odvolací soud je toho názoru, že při naplnění dalších podmínek lze takovou smlouvu považovat za platnou. Proto u jednání dne 12. 5. 2020 odvolací soud poučil žalovaného, že je povinen tvrdit a prokázat totožnost věřitelů u obou půjček

s poukazem na jiného věřitele uvedeného v bodě I.1. smlouvy o půjčce č. 509 ze dne 16. 9. 2009 a dále, že je povinen prokázat, že částka 7.000.000 Kč a 1.050.000 Kč byla na základě smlouvy o půjčce č. 124/2008 a na základě smlouvy o půjčce č. 509 částka ve výši 787.500 Kč reálně předána, a to buď hotovostně nebo na účet dlužníkům Davidu V. a Jana S. Poučení mu bylo poskytnuto ve smyslu § 118a odst. 1 a 3 o. s. ř. s poučením o procesních důsledcích, pokud žalovaný svou povinnost nesplní, tedy že neunese břemeno tvrzení ve vztahu k osobám věřitelů a dále břemeno důkazní ve vztahu k osobám věřitelů a ve vztahu k reálnému předání finančních částek. K tomu zástupce žalovaného požadoval lhůtu alespoň 3 týdnů, přičemž tato lhůta byla poskytnuta a další jednání bylo nařízeno na 22. 6. 2020.

12. V doplnění skutkových tvrzení ze dne 1. 6. 2020 sdělil žalovaný soudu, že dne 22. 9. 2008 uzavřel Ing. Tomáš J., Josef David V. a Jan S. smlouvu o půjčce č. 124/2008, kde se věřitel Tomáš J. zavázal poskytnout částku 7.000.000 Kč na účet č. xxx a částku ve výši 1.050.000 Kč v hotovosti oproti podpisu. V období, kdy se uzavírala tato smlouva, poskytl Ing. Tomáš J. Davidu V. na jeho účet celkem 9.400.000 Kč (2.400.000 Kč a 7.000.000 Kč), přičemž právě částka 7.000.000 Kč byla zaslána přesně v den podpisu shora uvedené smlouvy. Téhož dne 22. 9. 2008 uzavřel Ing. Tomáš J. s Josefem Davidem V. zástavní smlouvu k nemovitostem zajišťující pohledávky do výše 8.050.000 Kč. Dále uvedl oznámení o postoupení pohledávky ze dne 12. 5. 2009, kde je Ing. Tomášem J. konstatováno postoupení pohledávky plynoucí ze smlouvy o půjčce č. 124/2008 ze dne 22. 9. 2008 na žalovanou WGK Dresdner Finnazgruppe, vše s účinností k 11. 5. 2009. Dne 16. 9. 2009 uzavírají žalovaný, Josef David V. a Jan S. smlouvu o půjčce č. 509 na celkovou částku ve výši 8.050.000 Kč, a to také s odkazem na postoupení pohledávky ze smlouvy o půjčce č. 124/2008 (nejpozději tento den museli být Josef David V. a Jan S. zpraveni o postoupení pohledávky z Ing. J. na žalovaného). Téhož dne uzavírají žalovaný a Josef David V. zástavní smlouvu k nemovitostem zajišťující pohledávku do výše 8.050.000 Kč. K tomu označil a doložil žalovaný listinné důkazy, a to smlouvu o půjčce č. 124/2008, výpis pohybu na účtu, zástavní smlouvu z 22. 9. 2008, oznámení o postoupení pohledávky, smlouvu o půjčce č. 509 a zástavní smlouvu z 16. 9. 2009.
13. Ačkoliv důkazy smlouvami o půjčkách a rovněž smlouvami o zřízení zástavního práva byly okresním soudem provedeny, odvolací soud tyto důkazy zopakoval vzhledem k tomu, že po poučení shora uvedeném byly opětovně předloženy žalovaným. Odvolací soud je toho názoru, že jejich zopakováním a provedením dokazování dalšími listinami, které byly předloženy žalovaným, bude zcela jasně a přehledně sdělena skutková podstata této kauzy.
14. Ze smlouvy o půjčce č. 124/2008 bylo zjištěno, že věřitel Tomáš J. a dlužníci David V. a Jan S. uzavřeli smlouvu o půjčce, dle které věřitel půjčil dlužníkům částku 8.050.000 Kč, a dlužníci se zavázali tuto částku vrátit. Způsob půjčení byl dohodnut tak, že částku 7.000.000 Kč zašle věřitel na účet č. xxx a částku 1.050.000 Kč poskytne dlužníkům v hotovosti oproti podpisu ve třech splátkách poté, co dlužník 1. David V. zřídí pro věřitele zástavní právo k nemovitostem rodinný dům č. p. xxx, ležící na pozemku parc. č. xxx a parc. č. xxx, pozemku parc. č. st. xxx a parc. č. st. xxx a pozemku parc. č. xxx, vše v k. ú. xxx (dále jen „nemovitosti“). Vrácení částky bylo dohodnuto tak, že 23. 12. 2008 bude vrácena částka 262.500 Kč, 23. 3. 2009 stejná částka, 23. 6. 2009 stejná částka a 23. 9. 2009 částka 7.262.500 Kč, to vše připsáním na účet věřitele označeného čísla nebo v hotovosti. Dále byla sjednána smluvní pokuta ve výši 300 Kč za každý dne prodlení v případě prodlení, které přesáhne 14 dnů. Dohoda byla podepsána 22. 9. 2008.
15. Z oznámení o postoupení pohledávky ze dne 12. 5. 2009 bylo zjištěno, že Ing. Tomáš J. oznámil, že jeho pohledávka plynoucí z uzavřené smlouvy byla postoupena k 11. 5. 2009 společnosti WGK Dresdner Finanzgruppe LLC (žalovanému). Oznámení bylo určeno Davidu V. Doručenka k němu doložena nebyla.
16. Ze smlouvy o půjčce č. 509 bylo zjištěno, že žalovaný WGK Dresdner Finanzgruppe LLC jako věřitel a Josef David V. a Jan S. jako dlužníci uzavřeli smlouvu o půjčce, dle které věřitel jim

půjčil částku 8.050.000 Kč, a dlužníci se zavázali tuto částku vrátit. Způsob půjčení byl dohodnut takto: 1. částku 7.262.500 Kč, která bude po nabytí účinnosti této smlouvy poskytnuta formou zápočtu nároku věřitele na vrácení zbývající části dluhu shodných 7.262.500 Kč z titulu smlouvy o půjčce č. 124/2008 ze dne 22. 9. 2008 uzavřená mezi Tomášem J. jako původním věřitelem a Josefem K. (správně má být Josefem Davidem V.) a Janem S. jako dlužníky a nároku dlužníka na poskytnutí plnění na základě tohoto odstave této smlouvy, 2. částku 787.500 Kč v hotovosti oproti podpisu ve třech splátkách poté, co dlužník David V. nechá pro věřitele zřídit zástavní právo k totožným nemovitostem jako u smlouvy shora. Splatnost byla dohodnuta ve výši 262.500 Kč dne 23. 12. 2009, stejná částka 23. 3. 2010 a 23. 6. 2010 a částka 7.262.500 Kč dne 23. 9. 2010. Datum smlouvy je z 16. 9. 2009 a jsou zde uvedeny 3 podpisy. K pravosti těchto podpisů odkazuje odvolací soud na odůvodnění napadeného rozsudku bod 42.

17. Ze smlouvy o zřízení zástavního práva k předmětným nemovitostem ze dne 22. 9. 2008 bylo zjištěno, že k zajištění pohledávky plynoucí ze smlouvy č. 124/2008 zřídil zástavce David V. zástavní právo k předmětným nemovitostem ve prospěch zástavního věřitele Tomáše J. Ze smlouvy o zřízení zástavního práva k nemovitostem ze dne 16. 9. 2009 bylo zjištěno, že k zajištění pohledávky zástavního věřitele WGK Dresdner Finanzgruppe LLC plynoucí ze smlouvy č. 509 zřídil zástavce Josef David V. zástavní právo k předmětným nemovitostem.
18. K tvrzenému postoupení pohledávky z postupitele Tomáše J. na postupníka WGK Dresdner Finanzgruppe LLC, k čemuž bylo předloženo oznámení o postoupení pohledávky Josefu Davidu V., uvedl žalobce, že zpochybňuje žalovaným tvrzenou skutečnost, že byla uzavřena smlouva o postoupení pohledávky. K výzvě o předložení této smlouvy o postoupení pohledávky sdělil zástupce žalovaného, že tuto smlouvu nemá.
19. Z kopie bankovního výpisu č. 6 (č. l. 365) za období od 1. 9. do 30. 9. 2008 strana 1/2 Raiffeisenbank - název účtu Ing. Tomáš J., č. účtu xxx bylo zjištěno, že na této kopii je uveden dne 18. 9. 2008 převod na účet č. xxx částky 2.400.000 Kč a dne 22. 9. 2008 na stejný účet převod částky 7.000.000 Kč. U první jmenované částky je variabilní symbol xxx a u druhé jmenované částky variabilní symbol xxx. Z kopie listiny - bankovní výpis č. 6 (č. l. 369), stejný název účtu a stejné číslo účtu, bylo zjištěno, že v této kopii jsou uvedeny další finanční transakce, kromě označených převodů dne 18. 9. a 22. 9. 2008 tak, jak je uvedeno shora.
20. Žalobce po provedení těchto dvou důkazů - kopií výpisů z účtu i nadále zpochybňoval žalovaného tvrzení, že předmětná částka 7.000.000 Kč byla zaslána na označený účet. Setrval na tvrzení, že k reálnému předání či poskytnutí peněz nedošlo a poukázal na skutečnost, že výpis z účtu je doložen v kopii. K tomu uvedl zástupce žalovaného, že Tomáš J. na jeho výzvu zaslal do emailové pošty tzv. sken označeného výpisu a po anonymizaci pohybu na účtu, které se netýkaly předmětné půjčky, je zástupce žalovaného doložil do spisu soudu. Originál žalovaný nebyl schopen doložit.
21. Dále soud uvádí, že žalovaný byl rovněž poučen o nutnosti prokázat, že kromě částky 7.000.000 Kč, která je ve smlouvě č. 124/2008 zmíněna pod bodem I.1., měla být dlužníkům poskytnuta i částka 1.050.000 Kč v hotovosti oproti podpisu ve třech splátkách, důkaz ke svému tvrzení nepředložil.
22. Po doplnění dokazování dospěl odvolací soud ke stejnému závěru jako soud okresní, tj. že pohledávka, která měla plynout ze shora označených smluv o půjčce a kterou žalovaný uplatnil v exekučním řízení proti Josefu Davidu V. není po právu, neboť vůbec nevznikla. Z první smlouvy o půjčce č. 124/2008 měla plynout povinnost věřitele zaslat půjčenou částku 7.000.000 Kč na označený účet dlužníkům, přičemž tato skutečnost prokázána nebyla. Žalovaný tvrzenou skutečnost prokazoval, resp. hodlal prokázat kopií výpisu z účtu, která je uvedena shora, avšak z procesního hlediska nebyl v této snaze úspěšný. Předložil pouze kopii z bankovního účtu, jejíž pravost a správnost byla zpochybněna stranou žalobce. Žalovaný nebyl schopen předložit originál označeného výpisu, resp. žádný jiný listinný doklad, který by jeho tvrzení a skutečnosti

uvedené ve smlouvě o půjčce č. 124/2008 prokazovaly. Ve smyslu § 565 o. z. bylo na žalovaném, který se dovolával soukromé listiny shora označené, aby dokázal její pravost a správnost. Nic z toho se žalovanému prokázat nepodařilo, neboť doložil pouze kopii bankovního výpisu, nikoliv jeho originál, přičemž pravost a správnost kopie listiny byla žalobce zpochybněna. Lze tak uzavřít, že faktické poskytnutí částky 7.000.000 Kč plynoucí z půjčky č. 124/2008 na účet dlužníku prokázáno nebylo. Rovněž nebylo prokázáno poskytnutí další částky 1.050.000 Kč, které mělo být oběma dlužníkům poskytnuto v hotovosti oproti jejich podpisu. Žádná taková listina přes poučení žalovaným doložena nebyla. Stejně tak nebyla doložena listina o poskytnutí částky 787.500 Kč v hotovosti oproti podpisu, která plynula ze smlouvy o půjčce č. 509, když zbylá částka 7.262.500 Kč měla být dlužníkům poskytnuta jako zápočet nositele této pohledávky WGK Dresdner Finanzgruppe LLC na základě postoupené pohledávky Tomášem J. Samotný způsob takového poskytnutí plnění půjčky není dle názoru odvolacího soudu vyloučen, avšak tomu by muselo předcházet prokázání poskytnutí částky 7.000.000 Kč plynoucí z půjčky č. 124/2008.

23. Za situace, kdy nebylo prokázáno, že by došlo k reálnému plnění z uzavřených smluv o půjčce, nelze dospět k jinému závěru, než že ve smyslu § 267a o. s. ř. se žalobci podařilo popřít pravost žalovaným uplatněné pohledávky v exekučním řízení. Pohledávka byla v tomto řízení shledána jako neexistující a okresní soud správně žalobě vyhověl. Napadené rozhodnutí proto bylo ve smyslu § 219 o. s. ř. jako věcně správné potvrzeno.
24. Odvolací soud potvrdil rozsudek okresního soudu také ohledně výroku o náhradě nákladů řízení. Dle názoru odvolacího soudu se odměna zastupujícího advokáta stanoví dle § 9 odst. 4 písm. c) vyhlášky č. 177/1996 Sb. Dle tohoto ustanovení částka 50.000 Kč se považuje za tarifní hodnotu ve věcech rozhodování v insolvenčním nebo obdobném řízení. Dle názoru odvolacího soudu je možno řízení dle § 267a o. s. ř. považovat za obdobné řízení, o kterém hovoří citované ustanovení. Odměna zastupujícího advokáta tak bude činit 3.100 Kč. Jak je zřejmé z napadeného rozsudku, zastupujícímu advokátu byla přiznána odměna ve výši 2.500 Kč, odvolací soud však do přiznané částky nezasahoval, neboť advokát žalobce požadoval tuto odměnu ve výši 2.500 Kč. Takto byla okresním soudem přiznána a odvolací soud nepřiznal advokátovi více, než sám nárokoval.
25. V odvolacím řízení procesně úspěšný žalobce požadoval náhradu nákladů účelně vynaložených ve smyslu § 142 odst. 1 o. s. ř. Advokátovi byla přiznána odměna dle citovaného § 9 odst. 4 písm. c) vyhlášky č. 177/1996 Sb. ve výši 3.100 Kč za 2 úkony právní služby (účast u dvou jednání před odvolacím soudem), celkem 6.200 Kč. Paušální náhrada za 2 úkony právní služby dle § 13 odst. 4 činí 600 Kč, částka 6.800 Kč se zvyšuje o 21 % daně z přidané hodnoty na částku 8.228 Kč. Tyto náklady odvolacího řízení je procesně neúspěšný žalovaný povinen zaplatit žalobci, lhůta k plnění byla stanovena v souladu s § 160 odst. 1 a platební místo v souladu s § 149 odst. 1 o. s. ř.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je dovolání přípustné podle § 237 o. s. ř. Přípustnost dovolání je oprávněn zkoumat dle § 239 o. s. ř. jen dovolací soud. Účastník může podat dovolání do 2 měsíců od doručení rozsudku odvolacího soudu u soudu, který rozhodoval v prvním stupni, a to k Nejvyššímu soudu ČR v Brně.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá toto vykonatelné rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

Ostrava 26. června 2020

JUDr. Jana Palkovská v. r.
předsedkyně senátu